

MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 26. RĀGA-TAR. 4, 177. 8, 1653. HIQUENTHANG I, 202. III, 330. fgg. WASSILJEW 47. 50. 54. 203. SCHIEFNER, Lebensb. 310 (80); vgl. LIA. II, 860. — Vgl. जालंधरि.

जालंधरायणौ patron. von जलंधर gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. राजन्यादि zu 2, 53. जालंधरायणक von den Ġālaṇḍharājaṇa bewohnt ebend.

जालंधरि (patron. von जलंधर) m. N. pr. eines Arztes Verz. d. B. H. No. 940. जालंधर 941.

जालपदी f. zu जालपाद् gaṇa कुम्भपद्यादि zu P. 5, 4, 139. N. pr. einer Localität v. l. im gaṇa वरणादि zu P. 4, 2, 82.

जालपाद् (जाल + पाद्) m. Gans TRK. 2, 5, 31. Nach dem gaṇa कृस्त्यादि zu P. 5, 4, 138 eine falsche Form; vgl. das folg. Wort.

जालपाद् (जाल + पाद्) gaṇa कृस्त्यादि zu P. 5, 4, 138. 1) adj. einen Ansatz zur Schwimmhaut zwischen den Zehen habend: जालपाद्भुजौ (नरनारायणौ) MBH. 12, 13339. — 2) m. a) Schwimmfüßler, Schwimmvogel M. 5, 13. JĀGŪ. 1, 174. VĀRĀHA-P. in Verz. d. Oxf. H. 60, a. fälschlich जालपाद् HARIV. 8610. — b) N. pr. eines Zauberers KATHIS. 26, 196.

जालप्राया (जाल + प्राय) f. Panzerhemd H. 769. HĪR. 74.

जालभुज (जाल + भुज) adj. einen Ansatz zur Schwimmhaut zwischen den Fingern habend MBH. 12, 13339 (s. u. जालपाद् 1).

जालमानि patron.; pl. N. pr. eines zu den Trigarta gezähnten Volkstammes; जालमानोय ein Fürst dieses Stammes KĀR. zu P. 5, 3, 116. जालमाणि v. l.

जालवत् (von जाल) adj. 1) mit einem Netz, Gewebe versehen: स्नायुं Suçr. 4, 87, 16. कृस्तिन् ein mit einem Panzerhemde versehener Elephant MBH. 6, 747. — 2) nach ÇĀṆK. = मायाविन् der zu täuschen versteht ÇVETĀÇ. UP. 3, 1.

जालवर्वूरक (जाल + वर्वर) m. N. einer Pflanze, eine Art Varvūra, RĀGAN. im ÇKDR.

जालवाल m. ein best. Fisch, = वादाल H. ç. 195.

जालसरस (जाल + सरस) n. Vop. 6, 51. 45.

जालकृद् patron. von जलकृद् gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

जालान (जाल + अन्त) Gitterfenster: क्लेमं ein Fenster mit goldenem Gitter Bhaḡ. P. 8, 15, 19.

जालाय (von जाल), जालायते ein Netz darstellen: प्रियसाखीमालायि जालायते Gtr. 4, 10.

जालार्थ (von जालार्थ) n. Linderungsmittel oder ein best. Hellmittel: जालार्थिणाभि षिञ्चत जालार्थिणोप षिञ्चत । जालार्थमुग्रं भेषजं तेन नो मृड जालार्थे AV. 6, 57, 2.

जालिक (von जाल) 1) adj. subst. oxyt. f. ई vom Netze —, vom Fanggarn lebend, Fischer, Vogelsteller u. s. w. gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12. AK. 2, 10, 14. TRK. 1, 2, 14. 3, 3, 23. H. 928. MED. k. 93. — 2) m. Spinne H. 1210. — 3) m. Bezirksvorsteher, Gouverneur etner Provinz (ग्रामजालिन्) MED. — 4) adj. subst. proparox. f. ई = जालेन चरति gaṇa पर्यादि zu P. 4, 4, 10. mit Betrug zu Werke gehend, Betrüger TRK. 3, 3, 23. H. 377. — Vgl. रेन्द्रजालिक.

जालिनी (wie eben) f. 1) (sc. पिडका) Bez. eines beim प्रमेक vorkommenden Abscesses oder Ausschlags Suçr. 4, 273, 12. 17. ज्वलिनी WISE 362. — 2) ein bemaltes oder mit Bildern ausgeschmücktes Gemach H.

999. — 3) = श्वेतघोषा, घोषातकी, कोशातकी Netzmelone oder Netzgurke (mit netzartiger Zeichnung der Schale) RATNAM. 65. Suçr. 2. 25. 16. 279, 3. 280, 16. 296, 16.

जालेश्वर s. u. जलेश्वर.

जालोर m. N. pr. eines Agrahāra RĀGA-TAR. 1, 98.

जाल्म m. f. (ई) ein verworfenener —, verächtlicher Mensch, Schurke: आस्तां जाल्म उदरं श्रेशयित्वा कोषा इवाबन्धः परिकृत्यमानः AV. 4, 16, 7. इन्द्रस्य मन्यवे जाल्मा आ वृश्चन्ति अचित्त्वा 12, 4, 51. धिक्त्वा जाल्मि पुंश्लि ग्रामस्य मार्जनि LĀTJ. 4, 3, 11. VIKR. 5, 14. RĀGA-TAR. 6, 159. P. 4, 1, 147, Sch. voc. MRĀKH. 132, 5. 174, 4. PRAB. 33, 18. P. 8, 1, 8, Sch. am Ende eines comp. nach dem Getadelten GANARATN. zu P. 2, 1, 53. adj. niedrig, verächtlich (von Sachen): न त्वेव जाल्मो कापालो वृत्तमेषितुमर्हसि MBH. 5, 4518. 12, 3897. = पामर AK. 2, 10, 16. H. an. 2, 323. MED. m. 13. = अस्मीत्यकारिन् AK. 3, 1, 17. H. an. MED. = मूर्ख H. 353. = क्रूर MED.

जाल्मक (von जाल्म) adj. verworfen, verächtlich, niedrig: मित्रवत्सुगृहीषी जाल्मकः सुविगर्हितः MBH. 7, 9023.

जाल्य (von जाल) adj. dem Netze ausgesetzt: मत्स्यो जलचरो जाल्यः MBH. 12, 10417.

जावउ m. N. pr. eines Mannes ÇATR. 14, 132. fgg. — Vgl. भावउ.

जावन् s. पूर्वजावन्.

जावत् (von जा) adj. an Nachkommenschaft reich, der N. geben kann, vom Soma RV. 8, 83, 5.

जावन्य (von जवन) n. Raschheit, Schnelligkeit gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

जावायनि von जव gaṇa कर्पादि zu P. 4, 2, 80.

जावाल und जावालिस s. u. जावाल und जावालिस.

जाषक n. v. l. für जायक ein best. wohlriechendes gelbes Holz ŚĪRAS. zu AK. 2, 6, 27. ÇKDR.

जाष्कमर्द m. ein best. Thier AV. 11, 9, 9.

जासट m. N. pr. zweier Männer RĀGA-TAR. 7, 1525. 8, 540. fgg.

जास्पति (जास्, wohl gen. von जा, + पति) m. Hausvater, Familienhaupt: देवान्वा यज्ञकृमा कश्चिदागुः सखायं वा सद्मिजास्पतिं वा RV. 1, 185, 8.

जास्पत्य (vom vorherg.) n. Hausvaterschaft: सं जास्पत्यं सुयम्मा कृणुष्व RV. 5, 28, 3. 10, 85, 23. Nach VS. PRĀT. 4, 39 für जायास्पत्य.

जाकै (gilt für ein Suffix) n. Wurzel in comp. mit अन्ति, घोष्ठ, कर्षा, केश, गुल्फ, दत्त, नख, पाद्, पृष्ठ, भू, मुख, मृङ्ग gaṇa कर्पादि zu P. 5, 2, 24. Vop. 7, 78.

जाक m. 1) ein best. Thier: जाककाक्षिशक्रोडगोधानां कीर्तनं शुभम् VĀRĀH. BĀH. S. 85, 41. a) Iltis H. 1302. RĀGAN. im ÇKDR. Vgl. जकका. — b) = घोड़ MED. k. 91. HĪR. 249. घोघ vulg. nach ÇKDR. घोग und घोड im Bengal. ist nach HAUGHTON Lemur tardigradus. — c) Katze TRK. 2, 5, 8. MED. — d) Blutegel MED. HĪR. — 2) Bettstelle MED.

जाकृष m. N. pr. eines Schützlings der Açvin: नि जाकृषं शिथिरे धातमन्तः RV. 7, 71, 5. परिर्विष्टं जाकृषं विञ्चतः सो मुगेभिर्नक्तमूर्यूरुजाभिः 1, 116, 20.

जाकव (von जाक) 1) m. a) patron. Viçvāmītra's PAṆĀV. Bā. 21, 12 in Ind. St. 1, 32. Suratha's Bhaḡ. P. 9, 22, 9. — b) Bez. eines Kātu-